

КОНСТАНТИН АЋАНИН, рођен 2000. у Крушевцу. Студент докторских студија на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Пише приказе, студије, огледе и поезију. Објављује научне радове из области фоклористике, српске књижевности 20. века и савремене књижевности.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ, рођен 1960. у Врбасу. Дипломирао је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Пише поезију, прозу и књижевну критику. Добитник је више књижевних награда. Књиге песама: *Зиђурај*, 1986; *Појик или чуј*, 1990; *Нема вода*, 1994; *Оскудно време*, 2016; *Лавиринт / Лабиринт* (двојезично, на руски превео Андреј Базилевски), 2017; *Нейоновљиви код*, 2018; *Арајски кајричо*, 2020; *Chudorľavý čas a iné básne* (на словачки превеле Ана Вршкова и Зденка Валент Белић), 2021; *Кафкино мајџурско одело*, 2021; *Траварев наследник*, 2021; *Frunzele amintirilor ofilite* (на румунски превео Иво Мунћан), 2023; *Змејој и царевиој син* (избор, на македонски превели Христо Петрески и Лидија Размоска Тримовска), 2024; *Појлед на луку* (двојезично, на енглески превели Дејан Ацовић и Марко Алексић), 2024; *Бгење ѿинѿвина*, 2024.

ПРЕДРАГ БЈЕЛОШЕВИЋ, рођен 1953. у Бањалуци, БиХ. Пише поезију, драме и преводи с руског. Књиге прича: *Приче из Брклбрлка*, 2009; *У шетњи без љаве*, 2010. Књиге песама: *Горка слађ*, 1977; *Лице са зашљка*, 1979; *Il linguaggio del silenzio*, 1983; *Решетка и сан*, 1985; *Из међујосјора*, 1989; *Рз Брзојрз и чачкалица Софија* (за децу), 1990; *Говор, ѿишина*, 1995; *Водена кошуља* (изабране песме), 1996; *Тужни ѿринц* (лирска бајка за децу), 2000; *У сјраку од свјетлосји*, 2001; *Сјенка и свог*, 2005; *Тачка на излету* (за децу), 2009; *Под крошњом ѿрошној дрвети / Под крунаји на ѿилојо дрво* (двојезични избор), 2011; *Кардиојрам бјексјива*, 2013; *Снивачима, из несна*, 2017; *Коврѿава ѿачка* (изабране пјесме за дјецу), 2018; *Заједно, са зидовима*, 2020; *Нада, ѿујоказ* (избор), 2023; *Друји начин – избор из ѿоезије 21. вијека*, 2024. Добитник је више књижевних и позоришних награда. Приредио неколико књига и зборника.

АЛЕКСАНДАР ГАЈИЋ, рођен 1973. у Новом Саду. Политички је аналитичар, бави се друштвеном теоријом, међународним односима, политичком филозофијом, филозофијом историје и студијама културе, пише огледе, студије, приказе и романе. Објављене књиге: *Нова велика иџра*, 2009; *Корџоративна носџалџија*, 2011; *Духовне основе кризе*, 2011; *Оџледало владара – Конџтанџин Михаџловић и Маџијавели*, 2014; *Хероџи и аниџхероџи у џоџуларној кулџури*, 2015; *У врџлоџу џранџиџије – Србија у савременом свџџу (2005–2015)*, 2015; *Нови феудализам – џлобалне џранс-формаџије у ХХџ веку*, 2016; *Звук и заџедница – рок муџика и сугбина Заџаџа*, 2017; *Америка и Рим – имџеријалне џаралеле*, 2019; *Креманска сџраџа*, роман, 2021; „Демокраџије не раџуџу?“ и *груџи оџлеџи*, 2021; *Крџи и круџ*, 2022; *Балкански џеоџоџиџички чвор*, 2023.

ЛУНА ГРАДИНШЋАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету докторирала темом „Метаноја у песништву Бранка Миљковића”. Истраживач-сарадник на Филолошком факултету у Београду. Стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Добитница је награде Руског дома у Марибору за превођење песама руског песника Јурија Давидовича Левитанског на српски. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје, критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

ЉУБИША ЂИДИЋ, рођен 1937. у Краљеву. Песник, прозни писац, писац за децу, есејиста, путописац, књижевни и ликовни критичар, сликар. Гимназију је завршио у Крушевцу, а Филозофски факултет у Београду. Збирке песама: *Подџиџуџе руке*, 1965; *Наџриџен џрсџен*, 1969; *Проџисџало коџље*, 1971; *Свраке воле сјајне сџвари*, 1975; *Горионик*, 1978; *Северњача над Баџдалом*, 1986; *Пакао за дневну уџоџребу*, 1993; *Призна-јеџ ли џеџео, свџџлосџи*, 1994; *Срџски царски рез*, 1999; *Свеџи џољубаџ*, 2003; *Моравска џроџеруџиџа*, 2012; *Промеџејеџа чиниџа*, 2014; *Љувене*, 2014; *Пчелин уџед*, 2016; *Срчани удар*, 2019; *Завџџне*, 2025. Збирке песама за децу: *С џочковима од маслачка до облачка*, 1983; *Заљубљиве џесме*, 1996; *Заљубљиве реке*, 2000; *Како сања једна Сања*, 2001; *Оџледалџе нема данџе*, 2009; *Дечје џесме за ограсле*, 2021. Књиге прозе: *Дневник за Теу*, 1992; *Царска деџа – роман за малу и велику деџу*, 2006; *Скраћениџе*, 1998; *Кнеџиња Јелена Балџић*, монодрама, 2010; *Скраћиване џриче*, 2012; *Нове скраћениџе*, 2021. Путописи: *Чудесна Кина*, 1984; *Под Јужним крсџом – џуџоџиџи из Јужне Америке*, 1992; *Ружа Будимџеџиџе*, 2006. Дневнички записи: *Миџис џролећа 1999*, 2008; *Хиландарска лоза*, 2020. Студије, монографије, есеји и критике: *Крушевџа*, 1988; *Леџи над завџчајним џнездом*, 2012; *Моја Десанка*, 2015; *Бесеџе џод баџдалском џором*, 2017; *Ликовна криџиџа*, 2018; *Наџ груџим џнездима – књижевне криџиџе, есеџи, заџиси*, 2023. Приредио више књига и антологија.

ПАВЛЕ ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Основне и мастер студије завршио на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је уписао и докторске студије. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику, а бави се и превођењем поезије и прозе с енглеског и на енглески. Књиге песама: *Икар и Месија*, 2019; *Spina mundi*, 2024.

ДРАГАНА ЈОВАНОВИЋ, рођена 1997. у Љубовији. Основне и мастер академске студије завршила је на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је 2021. године одбранила мастер рад на тему „Роман *Semper idem* у светлу жанра аутобиографије”, за који је добила Бранкову награду Матице српске. Тренутно похађа докторске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је и запослена у звању истраживач-сарадник. Бави се књижевношћу друге половине двадесетог века и савременом књижевном продукцијом.

ТАЊА КАЛАЈЦИЋ, рођена 1996. у Брчком, БиХ. Основне и мастер студије завршила је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на Одсеку за српску књижевност и језик, где је тренутно студент докторских академских студија. Пише научне радове и књижевну критику, објављује у периодици.

ЖАН-ИВ КАМИ (JEAN-YVES CAMUS), рођен 1958. у Шатне-Мабрију у Француској. Дипломирао је на Институту за политичке студије (Institut d'Études Politiques), има и дипломе из савремене историје са Школе високих студија друштвених наука (École des Hautes Études en Sciences Sociales), као и из политичких наука са Сорбоне, Универзитета Париз 1 (Paris-I Sorbonne). Био је сарадник у Европском центру за истраживање и акцију против расизма и антисемитизма (European Centre for Research and Action on Racism and Anti-Semitism – CERA), експерт Савета Европе и учесник у националном програму Швајцарске владе за истраживање екстремне деснице. Као стручњак за француску и европску крајњу десницу, од 2006. године ради на ИРИС-у, Институту за међународне и стратешке односе у Паризу (Institut de Relations Internationales et Stratégiques – IRIS). Од 2014. је придружени сарадник у тинк-тенку Фондација Жан Жорес (Fondation Jean Jaurès) у Паризу. Сарађује са Програмом за нелибералну демократију на Универзитету Џорџ Вашингтон. Написао је више књига: *Национална, радикална десница у Француској*, 1992; *Национални фронт, историја и анализа*, 1996; *Национални популизам у Европи*, 2014; *Екстремне деснице у Европи*, 2015. (Н. П.)

УРШУЛА КОЗЈОЛ (URSZULA KOZIOŁ), пољска песникиња, прозаик, фељтониста, драмски писац, писац књига за децу, рођена је 1931.

године у учитељској породици, у Билгорају, у источној Пољској, где је боравила до студија. Студирала је полонистику у Вроцлаву. Дебитовала је као песник 1953. године. Припадала је групи песника „Садашњица”. Радила је неко време као наставник пољског језика и пољске књижевности. Од 1972. радила је у вроцлавском часопису *Одра*. Била је члан Удружења пољских писаца и Пољског ПЕН-клуба. Налази се у најзначајнијим антологијама савремене пољске поезије. Превођена је на све значајне језике у Европи и Америци. Добитница је бројних и елитних награда: Награда црвене руже, Награда Владислава Броњевског, Награда Стањислава Пјентака, Награда града Вроцлава, Награда Фондације Кошћелски, Награда Министра културе и уметности II степена, Награда Пољског ПЕН-клуба, италијанска Награда Златни кентаур, немачка Награда Ајхендорф и многе друге. Главне песничке збирке: *Гумене коцке за слањање*, *У ритму корења*, *Прућа и зрак*, *Листаа ђисуйних*, *У ритму сунца*, *Паћанско ђробље*, *Сћанице речи*, *Велика ђауза*, *У ѿечном сћању*, *Неки сћихови*, *Сћања неочїледносћи*, *Молебнице*, *Сћрахоѿе* и више избора из целокупне поезије. (Б. Р.)

ТАМАРА ЉУЈИЋ, рођена 1989. у Крушевцу. Дипломирала, мастерирала и 2022. године докторирала (дисертација „Фигура владара у српској књижевности осамнаестог и деветнаестог века”) на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Пише научне радове из области српске књижевности које објављује у зборницима и периодици.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Докторирала је 2016. године (тема: „Барок у белетристичком опусу Милорада Павића”). Радила је као лектор српског језика на Јагјелонском универзитету у Кракову. Запослена је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Добитница је награда: „Боривоје Маринковић” за 2014. годину и Доситејево златно перо за 2018. годину. Објављене студије: *Лејїїїмацїја за сїїнализам: ѿулсирање сїїнализма*, 2016; *Траїом бисерних минђуша срїске књижевносћи: ренесансносћи и барокносћи срїске књижевносћи*, 2018; *Ка осмеху Евроїе: Савремено срїско, ѿољско и чецко ѿесницїїво у комїарайїивном кључу*, 2023. Књиге песама: *Без лаке на срицу*, 2020; *Арсенал*, 2023.

ЂУРЂИЦА МАРТАЋ, рођена 2002. у Рашки. Студира српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду.

МИЛА (РАДМИЛА) МИХАЈЛОВИЋ, рођена 1961. у Зрењанину. Историчар, комуниколог, уметник, новинар, преводилац. Основну школу, гимназију и музичку школу завршила у Зрењанину, а факултет у Риму, Конзерваторијум „Санта Чечилија” – одсек соло певања. Магистрирала

у Београду на Факултету музичких уметности. Докторирала темом „Културно памћење тршћанских Срба”, Факултет за културу и медије, Универзитет „Дон Незбит”, Београд. Аутор је преко десет научних књига, од којих су неке преведене на стране језике.

МИЛАН МИЦИЋ, рођен 1961. у Зрењанину. Историчар и књижевник. Објавио преко четрдесет књига историографских студија, историјских есеја, документарне прозе, прозе и поезије. Од 2020. године је генерални секретар Матице српске. Књиге прозе: *Месец од венецијанској сајуна*, 2013; *Код живахној оіледала*, 2014; *Сјисак сеновијих имена*, 2016; *Ab ovo*, 2018; *Дан који је сјао да се одмори*, 2018; *Дујо јујовање у Табану: северна прича*, 2020; *Чудо у Банатју*, 2023. Одабране књиге поезије: *Наш мозак је кријумчарена роба*, 2006; *Ми смо мила зенијисички свей*, 2008; *Ракија и ране*, 2010; *Зове се Брана*, 2017; *Чекају да дођу јо њих*, 2023; *Зашио је њејо пресјао да кукуриче*, 2025. Главне историографске теме које проучава су српски добровољачки покрет у Првом светском рату, колонизација Војводине 1921–1941, историја Баната, историја Срба у Мађарској у 20. веку. Одабране историографске студије: *Развијак нових насеља у Банатју 1920–1941*, 2013; *Школство у новим насељима Банатја 1920–1941*, 2013; *Срјско добровољачко јијање у Великом рају 1914–1918*, 2014; *Незајамљена бијка – срјски добровољци у Русији 1914–1918*, 2016 (превод на чешки: *Zapomenutý boj – Srbští dobrovolníci v Rusku 1914–1918*, 2020); *Американци – срјски добровољци из САД (1914–1918)*, 2018; *Срјски добровољци из Банатја, Бачке и Барање (1914–1918)*, 2020; *Срби ојијани из Мађарске у Краљевини Југославији (1921–1941)*, 2020; *Од раја до ојијације – Ловра (1914–1924)*, 2020; *Колонисичка насеља (1920–1941)*, 1–2, 2021–2022.

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Одбранила је 2024. мастер рад „Аспекти усмене књижевности у поезији српског барока” на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Објављена збирка песама: *Са друје сјране јера*, 2020.

СРЋАН ОРСИЋ, рођен 1987. у Вуковару, Хрватска. Дипломирао на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, где је 2015. године одбранио докторску дисертацију „Лик странца у српском роману 19. века”. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Месечар*, 2008; *Свейломрача*, 2011. Студије: *Чејрсј и камаџине – есеји о делу Слободана Селенића*, 2014; *Јаџин осмејак – смех у јријовейкама Јакова Иђајовића*, 2015; *Лик сјранца у срјском роману 19. века*, 2018; *Улица Милујина Миланковића*, 2019. Приредио више књига.

СЛАВИЦА ОСТОЈИЋ, рођена 1999. у Зворнику, БиХ. Студент мастер студија руског језика и књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, бави се превођењем, а интересовања јој се везују за руску књижевност 19. века. Преводи: изложба „Чета писаца – Совјетски писци о Другом светском рату”, 2020; бајка *Две сесџе* (зборник *Шайни ђако ђри ђуџа*), 2021; одломак из романа *Schronisko* Романа Грена, 2021.

НИКОЛА ПАВЛОВИЋ, рођен 1986. у Пожаревцу. Основне и мастер студије завршио је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Ради као стручни сарадник у Одељењу за природне науке и Одељењу за друштвене науке Матице српске. Област интересовања и истраживања су му циклична друштвена теорија, филозофија историје, социологија сукоба и социологија образовања. Један је од оснивача и председник Центра за културну обнову Археофутура. Пише есеје, студије и критику, објављује у периодици.

ВЛАДИМИР Б. ПЕРИЋ, рођен 1976. у Шапцу. Докторирао је 2013. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу темом „Аутобиографска, социјална и поетичка маргина дадаизма Драгана Алексића”. Главни је и одговорни уредник *Корака*, часописа за књижевност, уметност и културу. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књига песама: *Елијсе*, 2015. Књижевна критика: *Еџејезе I*, 2018. Методика српског језика и књижевности: *Клил – Амбијенџ и ђројекаџ у на-сџави срџскоџ/енџлескоџ језика и књижевностџи*, 2020. Ради као професор српског језика и књижевности у Музичкој школи „др Милоје Милојевић” у Крагујевцу.

САЊА ПЕРИЋ, рођена 1994. у Бијелини, БиХ. Студенткиња је докторских студија на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Бави се савременим српским писцима, пре свих песничким и есејистичким стваралаштвом Борислава Радовића. Пише есеје, научне радове и књижевну критику. Објављена књига: *Књижевностџ и исходиџџџа – есеџи и криџџике о делима срџске књижевностџи*, 2020.

АЛЕКСАНДАР ПРОКОПИЈЕВ, рођен 1953. у Скопљу, Северна Македонија. Доктор је компаративне књижевности и теорије књижевности. Објавио преко двадесет прозних књига (приче, новеле, есеји, хаику поезија и један роман), а неке од њих су преведене на светске и балканске језике (на српски до сада шест). *Encyclopedia Britanica* је 2000. године издвојила и сврстала његову књигу хибридне прозе *Анџиуџуџсџџа за личну уџоџребу* међу најинтересантнија годишња издања из Југоисточне Европе.

ЈЕЛЕНА ПРОКОПИЕВА, рођена 1952. у Београду. Преводи с македонског на српски. Превела је књигу прича Александра Прокопиева *Син-риба*, 2020.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио-драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. Објавила је преко сто књига превода свих књижевних жанрова (Шимборска, Милош, Липска, Ружевич, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбровић, Виткјевич, Анђејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије прага*, 2006; *Imago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018; *Фактомонијаже – (јоритреши, живојојиси, јубилеји, сећања, разговори, писма, мислио о ---)*, 2020; *Поешика разговора – (1980–2023)*, 2023. Објавила је и више антологија.

НЕНАД СТАНОЈЕВИЋ, рођен 1982. у Сремској Митровици. Бави се српском књижевношћу XX века, пише огледе, есеје и књижевну критику. Књиге есеја и критика: *У ојлегалу лијерајуре*, 2017; *Чијање сиварносји*, 2024.

РАДОМИР УЉАРЕВИЋ, рођен 1954. у Врбици код Билеће, БиХ. Пише поезију и прозу, живи и ради у Подгорици. Објављене књиге: *Мијена*, 1979; *Бришва*, 1980; *Прикуљање јодајака*, 1981; *Преса*, 1985; *Примални крик*, 1985; *Предјовор*, 1989; *Зимски дворац*, 1990; *Двосјрука колевка* (избор), 1991; *Говори и чланци*, 1994; *Песме и преводи* (избор), 1994; *Ramantul fagaduitei* (избор, на румунском), 1997; *Intoarcerea lui Prometeu* (на румунском), 2000; *Ојис*, 2000; *Ни а*, 2002; *Неке сивари и осјало*, 2007; *Црна кушија*, 2008; *Билећко јророчансјво*, 2009; *Школа одучавања*, 2015; *Нови часови*, 2017; *Градиво (1978–2018)*, 2019; *Пейео*, 2020; *Од свеја јо двоје*, 2021; *До исјека јеска*, 2022; *Живи креч*, 2023; *Мејусјаница*, 2023; *Снонеји*, 2024.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ